

نگاه روز

خوشونت در ایران؛ قانونی و فرهنگي؟

افشار نادری
معاونت مشاوران دادگستری

می توان به مراجع گفت خوشونت در جامعه مایسار زیاد است و تا کنون بارها این سخن گفته شده علت روشن است؛ خوشونت در جامعه ما، فرهنگي «است یعنی هیچ تعریفی وجود ندارد که منوجه شود این عمل خوشونت محسوب می شود یا نه ما خیال می کنیم که خوشونت فقط زد و خورد است و فحش دادن و نه نهایت کشتن. اما اگر بخوایم از لحاظ جامعه شناسی خوشونت را تعریف کنیم، خوشونت عبارت است از هر فعلی که شمار اوتار به انجام دادن، یا انجام ندادن کاری کند که مایل به انجام دادن یا ندادن آن نیستند. یا این تعریف زمانی که شما هیچ جامعه با صدای بلند گوی و رفت خریدار آن و چندین بیدار می شوید، هم خوشونت محسوب می شود. چرا باید روز تعطیلی که می خواهید استراحت کنید، اینطور مجبور به شنیدن فریادهای یک نفر باشید؟ جالب آن که هیچ کس هم او را نمی کند که چرا در خیال فریاد می گوید؟ اگر هم از آن فرد سوال شود، او می گوید من «هی خوشم» «پرفشوم، یا بخرم، پس این حق» دارم. هیچ جای قوانین ما نیامده است که افراد را از فریاد کشیدن برای خرید و فروش، منع کند. هیچ کی بقیه این فرد نمی گوید که یا چه حقی بلند گوی دست می گیری و مزاحم دیگران می شوی. همچنین، مصداق دیگری از خوشونت که خیلی از افراد از خوشونت آزار می بینند این عمل بی اطلاع هستند این است که زمانی که از معزای خرید می کنید، می بینید پول شما را به روز، آدامس یا شکلات می دهند. اما شما این اجناس را نمی خواهید! شما شیر و ماست و خاوند و باقی پولتان را!

در جامعه ما چنین چیزهایی خوشونت محسوب نمی شوند. اینها رفتارهای کمالا بهنجار و قانونمندی هستند که هیچ تعریفی از خطا و نداشتن در قانون وجود ندارد. اما حتی مصداق واضح خوشونت که زد و خورد و فحش و توهین و تحقیر است هم برای پیگیری نیازمند شایکی خصوصی است. پلیس می مایل نیست خیلی در این مسائل ورود کند. می گوید خونتان باهم آشتی و مشکل را حل کنید. اما زمانی که میان دو نفر دیگر در خیابان دعوی رخ می دهد و شما هیچ دخالتی در دعوا نداشته اید اما شاهد زد و خورد و فحاشی بوده اید، چه باید کرد؟ شنیدن فحاشی دیگران یا شاهد چنین چیزهایی بودن هم خوشونت محسوب می شود. اما در قانون فعلی چنین حقی برای من و شما در نظر گرفته شده که بگویم من شاهد یک دعوا و خوشونت بودم و این برای من سنگین است؟ خیر چنین چیزی به نظر اصلا نه در قفسور و نه در تعریف تعریف نشده و همین دلیل است که می گویم خوشونت خاطر، برای چنین اتفاقاتی، نه کسی مجازات می شود و نه کسی به خودش خرده می گیرد که در تنگ این مسائل نشود فحش دادن، فی نفسه پیگیری نمی شود مگر این که زیر سوال برن نوامیس فرد مقابل باشد یا کتک زدن او که موجب آسیب دیدگی آن فرد شود. اینها تنها مواردی هستند که پیگیری می شوند اما آن قدر باید بر روی بیاورد و درگیر بزرگ قانونی شود که معمولاً مجبور به رفع فتنه می شوید. بسیاری از مصداق وجود دارند که مردم به ذهنشان خطور نمی کند که اینها جزو خوشونت به شمار آیند در صورتی که در کشور های توسعه یافته همه جزو صریح خوشونت به حساب می آیند و پیگیری قانونی نیز می شوند. به طور مثال، هر کس در خیابان در مترو، جاذن در معضای دیگران یا سایر صوف، هم خوشونت در قبال دیگران است. مزاحمت های خیلی، حتی چشم کردن و سوت زدن هم جزو مصداق بارز خوشونت هستند. در مورد هر کدام از این مواردی که گفتیم، اگر در اروپا یا آمریکا شکایتی شود، پیگیری خواهد شد. در صورتی که اگر در ایران یک خادم به پلیس مراجعه کند و بگوید که کسی به من چشم کشیده و زده شده، یا به او می خندند همچنین اگر بگوید که من شاهد یک دعوا و فحش بودم و این موضوع، روحی به من اثر می گذاشته، شمار اسکره می کنند. اینها نشان می دهد که تا چه اندازه خوشونت در جامعه ما رایج و البته فرهنگي است. اگر چه در همه جای دنیا خوشونت وجود دارد و قانونی برای مجازات مجرمان تعریف شده است، اما تفاوت در دامنه و وسعت این مصداق است. در قوانین ما جرایم خرد خوشونت نیز تعریف نشده و مجازاتی هم برای آن در نظر گرفته نشده است؛ بنابر این پیگیری می شوند.

جتری برای حمایت از موسسات خیریه

جامعه مدنی

کاظم زنده دل، مدیر عامل موسسه خیریه سرطان انستیتو کانسر ایران در گفت و گویا «شهر وند»:

سونامی سرطان پستان در راه است

در حوزه سرطان، باید کارهای دیگری به غیر از درمان برای مردم صورت بگیرد

این گفت و گو درباره خیریه ای پژوهش محور برای توانمندسازی جامعه در مقابل سرطان اطلاعات خوبی به دست می دهد

(بخش اول)

بی مناسبت

احترام به کدام سلیقه؟!

نادر مشایخی

طرح جامع اولاد دیگر هیچ کس توی مرزهای ایران نیست که یک موسسه سرطان (املر) که بهرمان نگاه می کند سرطان، شاید بسیار مخوف تر و البته در روندی قطعی، بیشتر از ترزاها و بجران های طبیعی هوناک دارد اما نکته می ستانده همین سالی که گذشت است. ۹۳ - کشتن گانه مدنی سال سرطان در ایران نام نهادند، چه آن که سرطان، از اهالی ناخفته شده ایرانی نیز گذشت. کار ششمان و متخصصان و فعالان عرصه سلامت و گاه فعالان حوزه سیاست برایش هزار و یک دلیل می آورند از پارتی گرفته تا هوای آلوده از غایب گرفته تا آب های سموم از دود دم گرفته تا بازنده های ادما که با یک حرمی و جوش آفرینی کنند نور، بهارشان را بر او پایه تری تصویر از سرطان است. سرطان اما هنگام ما همین شاخات اجتماعی ای که از خود بر جای گذاشته، بلا درنگ سلاه درمان و مشکلات و سختی های آن را نیز به همراه دارد. در ایران شمار از بیمارستان ها هستند که به درمان حرفه ای و تخصصی سرطان اشتغال دارند و نداشتن خدمت تری بن بیمارستان های بیمارستان امام خمینی است. در دل این بیمارستان است که پیغام کانسر هست که در روی کلی این بجران عظیم در کشور کار می کند و در دل این بیمارستان است که پیغام کانسر هست که در روی کلی این بجران عظیم در کشور اتصال دادن علاقه مندان و دوستان کمک به بیمارستان سرطان است. انستیتو کانسر ایران که گفتگو که بخش نخست آن را امروز می خواهید گفتگو کنید است با دکتر کاظم زنده دل مدیر موسسه خیریه پردیونی سرطان انستیتو کانسر بیمارستان امام خمینی آقای زنده دل در این گفتگو کو از خواست اجتماعی سرطان حرف زده است و ضرورت پژوهش های که انتشار آگاهی توده به جرایم سازی اجتماعی علیرضی سرطان، کمک های شایان توجهی کنی.

و می رسد، این است که خیرین و کساتی که تمکن ایلی دارند به بیمارستانی از این جنس وصل شده اند. کمک کنند، منتها شاید این سادهدن برای کار باشد و بدون یک موسسه هم قابل اجرا.

اینجا پرسش پیش می آید که ضرورت ایجاد یک موسسه خیریه چیست؟ در موقعی نیاز به ساختار وجود دارد که چنین موسسه ای می تواند خیلی کمک کند. بنی موسسه ای که روز بروز به مردم واگذار و از آنها درخواست کمک شود، یک همیشه وجود دارد و پاسخ دهنده و ظرفیت ها بسیار محدود است و انتظار می رود به بسیار بالاتر. لذا اولین چیزی که به ذهن ما رسید

منابع نسبت ثابت است و مراجعه بیماران بیشتر، به همین ترتیب خدمات گران تر از رایج می شود و اصلا اینها با یکدیگر هم نمی آید. همسو نیستند تاگزیر هر کدام از متخصص یک سری از بنایط ایلی دارند که اگر مریض دچار مشکل شد، به صورت سفارش یعنی خدمات را به آنها ارائه می دهند. این باعث می شود بخشی از این کار بزرگ به مردم واگذار و از آنها درخواست کمک شود. یک همیشه وجود دارد و پاسخ دهنده و ظرفیت ها بسیار محدود است و انتظار می رود به بسیار بالاتر. لذا اولین چیزی که به ذهن ما رسید

صلح توش

روایت «گولال پس اندکس» از ۲۰ کشور امن دنیا

صلح؛ جایی همین نزدیکی

طرح نو- لایحه نهاد، به نظر می رسد هر گاه سخن از جرم و جنایت به میان آید، سوز لایف ناک، آسان است. تاریخ نشان می دهد که این خصوصیت از ابتدا در آستان پدیده و ناگهانی به تمام ادوار تاریخ می توان متوجه شد که بشر این خصمت را فراموش نکرد و هیچ وقت اوقات فراشی ظاهر ظاهر آن بوده اند و با پس خصمت ایلی از خود نشانه به یکی باقی گذاشتند. این عمل تا امروز ادامه داشته و هر روز در روزنامه ها و طریق، رسانه های مختلف و گونه های گاه ای این بجران خبری به حدی می شود که نه تنها در حین جودین خبر مناس می شویم و دوباره به زندگی روزمره خود بازمی گردیم این جرم و جنایت ها را یک کنایه ای ساده شروع می شود تا جنایتی که برخی گروه های افراطی انجام می دهند اما جزا بر سر گاهی این کوبنده صلابه به کشنده است و جنایت دست می زند؟ چه چیزی از او می دارد که به هیئت خود ستم روا دارد و چاهی که برای رستن او مهیا شده را با وحشت و جنگ و جنایت، رست و تاباسند کند. شاید تنها پاسخی که بتوان به آن داد، چیزی تر شکنجی روز افزون قدرت و ضرورت ایجاد وحشت نباشد، قدرت فراتر از فردی و حکومتی ایلی جای سی خوشنای است که باید چون همه هر وسیع هنوز مکان های در دنیا وجود دارند که مردمان همه اسکیات خود را در دست داده اند. برخی از کشورها در جهان در به حال، با مسائل میزان جرم و جنایت به طور چشمگیری موفق بوده اند، اگر چه نتوانستند همه از آن راز سرزمین و دل های خود ریشه کن کنند. گزشتی که می خواهید یک نکته گزشت است ۲۰ کشور نسبتاً امن دنیا که امروز می گویند در نسبت با سایر نقاط کره زمین، کمتر می توان در آنها جرم و جنایت و جنگ و خوشونت سراغ گرفت.

دالمر گدیان کشور در حالی در صدر کشورهای امن و بر صلح قرار گرفته که بایستش، کیناها در جنگ جنگی دوم زیر چنگمه ای ارتش خونخوار نازی بود.

نروژ شاید به خاطر وجود توریستی به نام بر یوگ، خیلی نا انتظار نداشتند نروژ در فهرست کشورهای امن دنیا قرار بگیرد اما گولال پس اندکس « این کشور اسکندیناوی از مکانی امن یا مردمی دوست داشتنی معرفی کرده است. نروژ بالاترین سطح توسعه انسانی را در سطح جهان دارد.

استانلور: عضو ثابت جامعه بین الملل و کشوری بسیار کوچک که از زمان استقلال در سال ۱۹۴۵ همیشه با حساسیت های بسیار و بی منتهی بر رفتار ملیت و نوا و تبار فردی اقتصادی، بالاداشت است. اسلونی: این کشور زیبا، کمترین میزان پلیس در کارگاه، درگیری های سازمان یافته و جنگ های داخلی و حضور در جنگ های بین المللی دارد. سوئد: این کشور تنها با ۹ هزار اخذی در سال امن تر از امریکاست که سالی ۳۵۰ هزار دردی در آن رخ می دهد. این کمترین میزان دردی در دنیا محسوب می شود.

اسلند: زیر پرده رنده خوشونت که به خلاف چند دهه پیش که نشانی به خاطر پدیده و شکنجی و اختلال بانک ها روی داند شریات می فت، از چند سال اخیر خیر ساز شده است.

بلژیک: این کشور کوچک ساکن قلب اروپا با وجود بحران سیاسی بین سال های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۱ کمترین آمار جرم و جنایت را در خود اختصاص داده است.

جمهوری چک: این کشور مدرن پس از جانشان اسلواکی مقام در حل پیشرافت است. میزان توسعه انسانی در این کشور بسیار بالا ریزی می شود.

سوئیس: این کشور به لطف، به روزاری از دیپلماسی مناسب همه کشورهای دنیا را خود خوب سزاندی دارد. ژاپن: کشور سنتی آسیا و دیر افتاب نایب کمترین جرم را دارد و از پانچ جنگ جنگی دوم به حال در صلح و آرامش قرار دارد.

جمهوری ایرلند: این کشور قدیمی جاذبه های فراوان و مردم بهر ایلی دارد.

فنلاند: این کشور یکی از صلح آمیز ترین و سرزندترین کشورهای دنیا است با وجود قدر کاتر بودن از هر گونه جنگ و خوشونت خدمت سزایی را برای جوشش اجباری کرده است و نتایج آن را در عملیات نظامی می ربود، به طور نشان به عنوان یکی از نیروهای حافظ صلح سازمان ملل.

نیوزیلند: این کشور از ۲۰۰۷ تا به حال همیشه در جمع کشورهای برتر در زمینه امنیت و صلح محدودی است. این کشور کوچک اقیانوسیه با جمع محدودی زندانی و ارتش کلا کوچک، کشور امن است.

کانادا: این کشور با ۳۳ میلیون جمعیت، سومین کشور وسیع دینیت که دارای بیش از بیست و شش استان و دهان زندگی سطح بالا، یکی از صلح آمیز ترین نقاط دینیت در جهان است.

فرانسه: این کشور با ۶۶ میلیون جمعیت، پنجمین کشور اروپایی و یکی از صلح آمیزترین کشورهای دینیت.

فنلاند: این کشور با ۵ میلیون جمعیت، هفتمین کشور اروپایی و یکی از صلح آمیزترین کشورهای دینیت.

فرانسه: این کشور با ۶۶ میلیون جمعیت، پنجمین کشور اروپایی و یکی از صلح آمیزترین کشورهای دینیت.

کتاب: افشار نادری